

φρόνως ἰατρικῆ νέαν ὁδὸν θέλει ταχέως ἐκρημάσει τὸν διὰ τοῦ Mont-Cenis ἰταλογαλλικὸν δρόμον· καὶ ἤρρισαν σκεπτόμενοι, ἂν δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῇ καὶ ἄλλου μεγάλου ἄλπειου ὄρους — τοῦ Simplon — ἡ διάτρησις, ὅπως ἀνοιχθῇ οὕτω εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον καὶ ἄλλη, ευκολωτέρα μὲν καὶ εὐθηνότερα, ὡς ὑπολογίζουσι, κοινωνίας ὁδός, συμφορωτέρα δὲ πάντως εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ι. ΤΙΣΟΛΛΑ

Οὐδὲν θαυμαστόν, ἂν καὶ τὸ νέον αὐτὸ κυκλώπειόν ἔργον συντέλεσθῇ ἐντός τοῦ αἰῶνος.

Ἰπὸ τὸν τίτλον Ὁ ἰδιωτικὸς βίος τοῦ κόμητος Μόλτκε (Aus. Graf Moltke's Privatleben) ἐξεδόθη ἔσχατως ἐν Γερμανίᾳ μικρὸν φυλλάδιον περιέχον ἐπιδιαφερομένης πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν τοῦ ἐνδοξοῦ στρατηγοῦ. Ἐκ τοῦ φυλλαδίου τούτου παραλαμβάνομεν τὸ ἐπόμενον τεμάχιον, ἐν ᾧ περιέχονται ἀξίαν ἀγνώστοι λεπτομέρεια περὶ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου τοῦ στρατάρχου καὶ τῶν ἀσυνθῶν αὐτοῦ ἀσχυλῶν.

ΜΟΛΤΚΕ

Ἀφ' οὗ χρόνου ὁ θάνατος τῆς κομησῆς Μόλτκε συμβῆκε τῆ 24 Δεκεμβρίου 1868, διέλυσε τοὺς δεσμούς συμβιώσεως, ἧτις διέρρηξεν εὐδαίμων πάντοτε, τὴν διοίκησιν καὶ οἰκονομίαν τοῦ οἴκου τοῦ στρατάρχου ἀνέλαθεν ἡ κυρία Βούρτζ, ἡ μόνη ἀπομένουσα αὐτῷ ἀδελφῇ. Συγχρόνως δὲ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς προσετέθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ στρατάρχου ὡς δεῦτερος αὐτοῦ ὑπασπιστής. Ὁ κόμης Μόλτκε κατοικεῖ νῦν ἐν τῷ νέῳ κτιρίῳ τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἐπὶ τῆς «Βασιλικῆς πλατείας», κατέχει δὲ τὴν μεσημβριανὴν τοῦ μεγάρου πλευρὰν τὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν στήλην τῆς Νίκης.

Ὁ τρόπος αὐτοῦ τοῦ ζῆν εἶνε ἀπλούστατος ἅμα καὶ κανονικώτατος. Τὸν χρόνον διαθέτει ἐκ τῶν προτέρων αὐστηρῶς εἰς τὰς καθ' ἑκάστην ἐργασίας του. Καθ' ὅλον τὸν γεωμῶνα ὁ κόμης Μόλτκε, ἐν Βερολίνῳ διατρίβων, συνειθίζει νὰ ἐγείρεται ἅμα τῆ πρωτῆ, περιβαλλόμενος δὲ κοιτανίτην καὶ τὴν κεφαλὴν καλύπτων διὰ μικροῦ πρωϊνοῦ καλύμματος, βηματίζει ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν τῷ σπουδασῆρίῳ αὐτοῦ, ὅπερ εἶνε ἀπλούστατα διεσκευασμένον, καὶ ἐν ᾧ περὶ τὴν ἐβδόμην λαμβάνει κύαθον καφῆ καὶ καπνίζει σιγάρον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται τῆς ἐργασίας, ἣν ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς ἐνάτης· γράφει δὲ ταχέως καὶ κανονικῶς, διορθῶν συχνὰ τὰ γεγραμμένα· ὁ γραφικὸς αὐτοῦ χαρακτήρ εἶνε θυαλὸς καὶ εὐανάγνωστος, τὰ δὲ γράμματα ἐντόνως γεγραμμένα· τὴν ἐνάτην φέρουσιν αὐτῷ τὰ διάφορα ἔγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, ἃ ἀναγινώσκει μετὰ προσοχῆς πολλῆς καὶ ἀκριβείας, εἶτα δὲ ἐνδύεται τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ στολὴν. Τὴν ἐνδεκάτην ἔρχονται αἱ ἐκθέσεις τῶν ὑπασπιστῶν, μετὰ δὲ ταύτας ὁ στρατάρχης λαμβάνει λιτὸν πρό-

γευμα, μεθ' ὃ τελειώνει τὴν γραφικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν, ἧτις συνήθως διαρκεῖ μέχρι τῆς δευτέρας μετὰ μεσημβριανῆς. Τὴν δευτέραν ἀκριβῶς ὄραν ἀρχοῦνται αἱ ἐκθέσεις τῶν κτηματαρχῶν τοῦ μεγάλου γενικοῦ ἐπιτελείου, αὐτῶν ἄπαντοῦσι διάφορον ἑκάστοτε χρόνον. Μετὰ τὰς δὲ καὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην ὁ κόμης Μόλτκε ἐξέρχεται εἰς τὸν συνήθη αὐτοῦ περίπατον· ἐξ οὗ ἐπανερχόμενος γευματίζει μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Πῶς καπνίζει λαμβάνει ἐκ τῶν σπουδαστηρίων τοὺς ἐνθάδε μετὰ τὸ γεῦμα συνέρχονται ὅλοι οἱ τοῦ οἴκου, παρὰ τῷ στρατάρχῳ ὅσοις συνδιαλέγεται μετ' αὐτῶν ἐν πάσῃ ἀφελείᾳ καὶ ζωῆῳ εὐθυμίᾳ μέχρι τῆς πενταπενθῆς ὥρας, ὅτε ἐπ' ἀναλαμβάνει τὴν ἐργασίαν μέχρι τῆς ἐβδόμης. Ἢτα ἀναγινώσκει τὰς ἐφημερίδας τῆς ἡμέρας μέχρι τῆς ὀγδόης, κατ' ἑξῆς διακόπτει πᾶσαν ἐργασίαν ἵνα λάβῃ τὴν τέτον μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Τὸ λοιπὸν τῆς ἑσπέρας διατίθεται πρῶτον μὲν εἰς τὸ οἶον, τὸ ὅποιον διαπραράχῃ παιδί· ὑπὲρ πάντας καλλίτερον, εἶτα δὲ εἰς τὴν μουσικὴν δι' ἧς καὶ τελειώνει ἡ ἑσπέρα, παρατείνουσα οὐκ ἔπερα τῆς κενδεκάτης. Κατὰ ταύτην δὲ τὴν ὥραν ὁ στρατάρχης ἀποσύρεται εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὕπνου, καὶ κοιμᾶται μέχρι τῆς ἑκτῆς καὶ ἡμισίας πρωϊνῆς ὥρας, ὅτε ἐξεγείρεται ἵνα ἐπαναλάβῃ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

Τὸ θέρος ὁ κόμης Μόλτκε ἀπέρχεται ἐκ Βερολίνου εἰς τὴν ἐξοχικὴν αὐτοῦ ἐπαυλιν Kreisau ἐν Σιλεσίᾳ. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς αὐτῆς αὐτῆς ὑπάρχουσιν ἐστῆμένοι δύο ἀθληταί, οὗ μακρὰν δ' ἐντέθειν φαίνονται ἐπὶ μεγάλων λιθίνων ὑπόδαθρων δύο γαλλικὰ τηλεβόλα, δῶρον τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς τὸν ἐνδοξόν αὐτοῦ ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου. Ἐν τῷ ἐκτεταμένῳ κήπῳ τῆς ἐπαυλεως ὁ στρατάρχης ἀρέσκειται νὰ παραμένῃ εἰς ἀπόκεντρον τινὰ γωνίαν, ἐνθα καθήμενος ἐπὶ θρανίῳ σκιαζομένου ὑπὸ τοῦ πυκνοῦ φυλλώματος μεγαλοπρεποῦς δρυὸς, ἀπολαύει τῆς θεᾶς τῶν ἀντικρῶ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀνυψουμένων γραφικῶν ὄρεων Eulengebirge. Ἐνταῦθα δὲ ὑπάρχει καὶ ὁ τάφος τῆς συζύγου τοῦ στρατάρχου κομησῆς Μόλτκε.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΡΟΧΗΣ

Ἡμεῖς οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν, οἵτινες οὐχὶ σπανίως ἐπὶ μῆνας περιμένομεν ν' ἀνοίξωσιν οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἵνα δροσίωσι τὴν ἀείποτε διψῶσαν γῆν τῆς Ἀττικῆς, μετὰ πολυβελίως τοῦ ἐνδιαφερόντος θλ' μάθωμεν ὅτι ὁ στρατηγὸς Δανιὴλ Γ'ωγγλερς ἐκ Βιργίνιας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐφεῦρε τὸν τρόπον τοῦ νὰ παράγῃ κατὰ βούλησιν βροχὴν, ὃ δὲ τρόπος εἶνε ὁ ἑξῆς. Ἀπολύεται εἰς τὸν ἀέρα σφαίρωμα πλῆρες πυροσορότων, ἀφ' οὗ δὲ φθᾶσῃ τὸ σφαίρωμα εἰς

τὴν χῶραν τῶν νεφελῶν, πέμπεται πρὸς αὐτὸ διὰ μέσου τοῦ κρατοῦντος αὐτὸ πρὸς τὴν γῆν μεταλλικοῦ σωματός ἤλεκτρικὸς σπινθὴρ, δι' οὗ τὰ πυρσόμορτα ἐκρήγνυνται. Οὕτω δὲ δονουμένων τῶν ἀνωτέρων σπρωμάτων κατορθοῦται ὥστε νὰ συμπυκνῶνται εἰς ἀποτελέσειν νεφελῶν, αἵτινες ἔπειτα ἀναλύονται εἰς βροχὴν, αἱ δὲ χλαίαι κυμαίνονται ὑπὲρ πάντων ὑπὸ τῆς ζήρασιος καταπονομένων τόπων.

Ὁ τρόπος φαίνεται ἀπλούστατος. Φυσικῶς τῷ λόγῳ δὲν δύναμθα νὰ βέγησθῶμεν ἀν' ἡγεῖα καὶ πραγματοποιήσιμος, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Ρώγ-γλερσ ἔχει τὴν πεποιθήσειν εἰς τὴν ἐφεύρεσίν του, ὥστε, ἐξήτησε καὶ πτόυχιον, ἵνα ἀσφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸν τὰ μέλλοντα κέρδη. Ἡ ἐπὶ τῆς γεωργίας μάλιστα ἐπιτροπεία τῆς Βιργινιαῆς γεωργίας ἔλαβεν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψίν τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ στρατηγοῦ καὶ παρήγγειλεν αὐτῷ νὰ τῆ ὑποβάλλῃ λεπτομερῶς ἔκθεσιν. Περιττὸν εἶνε νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὁ στρατηγὸς ἐξήτησε βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ δημοσίου ἵνα δυνηθῆ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀπαιτούμενας προκαταρκτικὰς δοκιμασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

τιμήμιος ὑπὸ κράτησιν. Ἀμερικανὸς τις ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἔθεσεν ἐσχάτως ὑπὸ κράτησιν τὸν κ. Αἴεσ πρόεδρον τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τὴν ἐξῆς αἰτίαν.

Ἐντὸς τοῦ ἐν Οὐάσιγκτωνι τῆς Ἀμερικῆς Καπιτωλίου ὑπάρχουσι δύο διάφοροι σειραὶ καθισμάτων, ἃ μὲν εἶνε προαδιωρισμένα διὰ τοὺς κυρίους, τὰ δὲ διὰ τὰς κυρίας. Ὁ πρόεδρος ἐκάθισεν εἰς ἐν τῶν διὰ τὰς κυρίας καθισμάτων τότε ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος πλησιάσας τὸν εἶπε ν' ἀποχωρήσῃ ἐκεῖθεν· ἐπειδὴ δὲ ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης δὲν ὑπήκουσε ταχέως καὶ εὐκόλως, ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἔθεσεν αὐτὸν ὑπὸ κράτησιν, ὡς δυαπειθῆ καὶ ἀνυπότακτον. Εἶδε καθ' ὁδὸν ἀπαγόμενον εἰς τὴν φυλακὴν τὸν κ. Αἴεσ ἄλλος ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις ἐγνώριζε τὸν πρόεδρον, καὶ πλησιάσας ἐπληροφόρησε τὸν ἀπάγοντα ὑπάλληλον περὶ τοῦ τίς ἦτο ὁ ἀπαγόμενος.

Οὗτος τὰ ἔλασε τότε, καὶ κατησχυμμένος ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογηθῆ πρὸς τὸν κ. Αἴεσ, ἀλλ' οὗτος εἰς ἀπάντησιν τῷ εἶπεν ἀπλῶς— Πολὺ καλὰ, φίλε μου, ἀλλὰ σεῖς δὲν ἐκάμετε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐκτελέσετε τὰς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ, ὅπως ἦτο τὸ χρέος σας.

Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς
ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ
[Μετάφρασις Γ. Ζωχιοῦ.]

443.
Καὶ τὰ σφοδράτατα τοῦ ἀνθρώπου πάθη ἐνί-

στε ἀναπαύονται, ἢ ματαιότης ἰδμεως οὐδέποτε παύει συντάρασσουσα ἀπὸ τῶν ἰσομῶν τοῦ εἶναι ἢ ἐν ἰσπέσει νὰ νῆ 444.

Ἡ γεροντικὴ βραγία ὑπερβαίνει τὴν νεανικὴν. 445.

Καὶ ὑπὲρ τὴν κακοῦθειαν ἡ ἀναδρόια πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀντίκειται.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὸ λογικὸν εἶνε πρὸς ναυτικῆς, ἥτις δεικνύει τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τις . . . ἀλλὰ καὶ δὲν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ ν' ἀκολουθήσῃ τις ἄλλον.

* * Τὰ πάθη ἀντικαθιστῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν τὴν θέλησιν, ὅταν αὐτὴ ἐλλείπῃ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κατὰ τοὺς περὶ τὴν ὑγίεινὴν καταγινομένους τὸ ὦν εἶνε τροφὴ θρεπτικωτάτη καὶ λίαν πλαστικὴ, ἀφ' οὗ ἐπαρξῆ εἰς τὴν θρέψιν τοῦ νεοσσοῦ τοῦ κεκλεισμένου ἐν τῷ κελύφει αὐτοῦ. Οὐδεμίαν δὲ παρέχει δυσκολίαν εἰς τὴν πέψιν ὁπόταν παρασκευάζεται προσηκότως, τοῦτέστι πρέπει νὰ ἐψηθῆται ὀλίγον, ὥστε νὰ μὴ πήγνυται τὸ λεύκωμα γινόμενον δυσδιάλυτον ἐν τῷ γαστρικῷ χυμῷ. Οὕτω δὲ παρασκευαζόμενον εἶνε εὐπεπτότερον καὶ τοῦ κρέατος. Ἀναλόγως δὲ τῆς παρασκευῆς τῶν ὠῶν ποικίλλει καὶ τὸ εὐπεπτον αὐτῶν. Εὐπεπτότερα εἶνε τὰ ὠὰ ὡὰ, ἔπειτα τὰ παρακτὰ μετὰ ζαχαρέως καὶ ψυχροῦ ὕδατος, τὰ παρακτὰ μετὰ ζαχαρέως καὶ ἐγγύματος καφέ ἢ γάλακτος ἢ τειοῦ, τὰ βραστὰ ὡὰ τὰ ὁποῖα ὁμῶς τρεῖς μὲν ἡμέρας τῆς ὥρας πρέπει νὰ μένωσιν ἐν τῷ βράζοντι ὕδατι, τὰ ἐψημένα ἐντὸς πινακίου καὶ ἡ ἡμελέττα (σφογγάτον). Δύσπεπτα δὲ εἶνε τὰ πηκτὰ ἐν γένει καὶ ἐπὶ πολλῶν ὡρῶν ἐψημένα μετὰ λιπαρῶν οὐσιῶν.

Ἄλλὰ πλὴν τούτου πρέπει πρὸ πάντων τὰ ὠὰ νὰ εἶνε ἐγκαιρὸν· διότι τὸ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν γεννηθὲν ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποσυντίθεται, καὶ τούτου ἕνεκα εἶνε δύσπεπτον καὶ ἐπιφέρειν δυσαρέστους καὶ καυστικὰς ἐργασίας, διὰ τοῦτο καὶ οἱ παλαιότεροι ἔλεγαν ὅτι τὸ ὦν τῆς ἡμέρας εἶνε χρυσοῦν, τὸ δύο ἡμερῶν εἶνε ἀργυροῦν, τὸ δὲ πλεον τῶν δύο ἡμερῶν εἶνε σιδηροῦν.

Τὰ ὡὰ τῆς ὀρνίθου εἶνε τὰ μάλιστα πάντων περιζήτητα καὶ τοι ὀλίγον διαφέρουσι κατὰ τὴν σύνθεσιν τῶν ὠῶν τῆς ἰνδικῆς ὀρνίθου, τῆς χηνός, τῆς νήσσης κλπ. Περὶ τούτου ἡλιατρικὴ σχολὴ τοῦ Σαλέρνου παρέχει τὸν στιχηρὸν τοῦτον ἀφορισμὸν:

Ταῦτά, πρέπει νὰ ἴσθουρετε, διὰ νὰ εἶν' καλὰ,
Πρέπει νὰ εἶνε ἐγκαιρα, λευκὰ καὶ μακροῦλά.
Τὰ δὲ αὐτὰ τῆς ὀρνίθου εἶνε καὶ νοστιμώτερα
δι' αὐτὰ προτιμώτερα.